

specifikace: Aby bylo možno učinit závěr, že k uplatněnému peněžitému nároku je dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř., nepostačuje, že se z obsahu žalobních tvrzení podává, že v souvislosti s dotčenými právními vztahy účastníků došlo k vystavení směnky, nýbrž je nezbytné, aby se spor takové směnky bezprostředně týkal.

§ 9 odst. 1 o.s.ř.

§ 9 odst. 2 písm. e) o.s.ř.

§ 514 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (OZ)

Ncp 795/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobců: **a) L. S.**

b) M. S.

zastoupeni advokátkou JUDr. Reginou Soukupovou
sídlem Konviktská 297/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **R. Š.**

o zaplacení částky 356 056 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 40 C 271/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobci se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (dále jen „předkládající soud“) dne 22. 7. 2020 domáhají po žalovaném zaplacení částky 356 056 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím. Uvedený žalobní požadavek žalobci odůvodnili tvrzením, že uzavřeli se společností RoS STAVEBNÍ spol. s r.o. v likvidaci, IČO 27119793 (dále jen „Společnost“), v dubnu „201“ (poznámka nadřízeného soudu - zjevně /podle obsahu příloh žaloby/ v dubnu „2017“) smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla stavba bungalovu v obci

XY, ovšem Společnost stavbu nedokončila a její jednatel - žalovaný - vystavil směnku na částku 356 056 Kč, která představovala přímý dluh Společnosti za přijaté a neprostatvené zálohy poskytnuté žalobci; smlouvou o přistoupení k dluhu žalovaný jako přistupitel uznal dluh z neprostatvených a přijatých záloh v částce 356 056 Kč a zavázal se osobně splácet dlužnou částku v příslušných měsíčních splátkách, ovšem nezaplatil ničeho.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že se podle žalobních tvrzení jedná o spor ze směnky, a je proto založena věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř.
3. Účastníci se k příslušné informativní výzvě soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné (ne)příslušnosti soudů nevyjádřili.
4. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
5. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení řízení.
6. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
7. Podle § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech z finančního zajištění a sporech týkajících se investičních nástrojů a cenných papírů nebo zaknihovaných cenných papírů, i když se nejedná o investiční nástroje.
8. Podle § 514 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“), cenný papír je listina, se kterou je právo spojeno takovým způsobem, že je po vydání cenného papíru nelze bez této listiny uplatnit ani převést.
9. Přestože v současnosti platná a účinná právní úprava - a to na rozdíl od předchozí úpravy obsažené v § 1 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2013 - explicitně nestanoví, že směnka (ať vlastní či cizí) je cenným papírem, taková skutečnost se jednoznačně podává z obecné zákonné definice cenného papíru obsažené v § 514 o. z., a to ve spojení s korespondující úpravou obsaženou v zákoně směnečném a šekovém.
10. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 620/2017, je přitom dlouhodobě ustálena v názoru, že (cit.): „směnka je dlužnický dokonalý cenný papír, jímž za předpokladu splnění přísných formálních náležitostí vzniká přímý, bezpodmínečný, nesporný a abstraktní závazek určité osoby zaplatit majiteli směnky v určitém místě a čase stanovenou peněžitou částku; i když se vystavení směnky zpravidla opírá o určitý důvod (kauzu), vzniká ze směnky specifický (směnečný) právní vztah, jehož abstraktní charakter tkví v tom, že právní důvod (kauza) není pro jeho existenci významný a ze směnky nevyplyvá; směnečný závazek je přitom zcela samostatný a oddělený od případného závazku, který byl důvodem jeho vzniku“.
11. Stejně jako pro existenci právního vztahu ze směnky není významná kauza, tak rovněž vystavení směnky v souvislosti s určitým právním důvodem, nemá samo o sobě vliv na existenci takového kauzálního vztahu.
12. Pokud tedy žalobci svůj nárok v tomto řízení (podle obsahu žaloby) opírají o tvrzení, že mělo dojít k uzavření smlouvy o přistoupení k dluhu, v jejímž rámci měl žalovaný jako přistupitel uznat dluh Společnosti z neprostatvených a přijatých záloh v částce jistiny, a současně se měl zavázat takový dluh „osobně“ splácet, což ovšem podle tvrzení žalobců následně nečinil, nelze uzavřít - jak nepřipadně bez dalšího činí předkládající soud - že se podle žalobních tvrzení jedná

o spor ze směnky. Bez významu je v daném ohledu skutečnost, že žalobci úvodem žaloby konstatovali, že žalovaný jako jednatel Společnosti vystavil směnku na částku 356 056 Kč s tím, že tato měla „představovat přímý dluh“ Společnosti za přijaté a neprostatvené zálohy poskytnuté žalobci, když žalobci svůj žalobní požadavek neopírají o právní vztah vzniklý z takové směnky, nýbrž (jak opakovaně shora konstatováno) z jednání žalovaného spočívajícího v uzavření smlouvy o přistoupení dluhu a v následném neplnění splátek, které měly být v dotčené smlouvě (podle žalobních tvrzení) účastníky ujednány.

13. Lze tedy uzavřít, že k předmětu tohoto řízení vymezenému žalobci v žalobě (jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení - viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) jsou věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava není obsažena nejen v předkládajícím soudem uvažovaném § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř., ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.
14. Proto nadřízený soud rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 4. ledna 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

